

تحلیل و نقد سیستم‌های بازیگری

سیدمحسن خمیسی

Kh.mohsen@yandex.com

چکیده:

در ابتدای قرن بیستم میلادی همزمان با پیشرفت علم و تکنولوژی، هنر و سبک‌های هنری نیز رشد خیره‌کننده‌ای داشتند که در این میان هنر بازیگری هم استادان بسیاری را به خود دیده است که این علم را مدون و مکتوب کرده‌اند. این استادان بر حسب بازخوردی که از زمانه خود و اساتید ماقبل خود گرفته بودند و تجربیات خودشان در حوزه بازیگری مخصوصاً تئاتر، متدهایی را به وجود آوردند تا هنر بازیگری هم مانند علوم و حرف دیگر ارتقاء بخشند. در این بین استانیسلاوسکی بزرگترین استادان، و بقیه پیروان او بودند که هر کدام گوشه‌ای از سیستم او را مورد بازنگری، ارتقاء و نقد قرار دادند و متد خود را بر حسب نیاز جامعه به رشته تحریر درآوردند. در این مقاله سعی شده است تا قسمتی از این روند شکل‌گیری متدهای بازیگری از استانیسلاوسکی تا میخائیل چخوف و متد اکتینگ مورد بررسی قرار گرفته و تاثیراتشان روی هم را پیدا کرده و از لحاظ روانشناسی مورد تحلیل قرار بگیرند. در آخر به این نتیجه می‌رسیم که سیستم استانیسلاوسکی و دیگر متدها از جنبه‌هایی یکدیگر را تکمیل کرده‌اند اما از جنبه‌هایی دیگر مانند روانشناسی مورد نقد هستند.

روش تحقیق:

روش تحقیق این مقاله روش کتابخانه‌ای می‌باشد.

کلیدواژه: بازیگری، سیستم استانیسلاوسکی، میخائیل چخوف، متد اکتینگ